

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4476/2023
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Миљуш, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1530/23 од 25.05.2023. године, у седници одржаној дана 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против става првог изреке решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1530/23 од 25.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке решења Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1530/23 од 25.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду П1 10/20202 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име увећане зараде за рад у сменама на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде по основу сменског рада у периоду од априла 2018. године до јануара 2020. године износ од 171.465,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2021. године до исплате и на име неисплаћених путних трошкова у периоду од јануара 2017. године до маја 2019. године износ од 24.960,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца преко досуђеног износа по основу увећане зараде за рад у сменама и на име неисплаћених путних трошкова као превисоко постављен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца да на досуђене износе увећане зараде за рад у сменама обавезе туженог да уплати припадајуће порезе на име тужиоца надлежним фондовима по стопи и основици на дан уплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца да суд обавезе туженог да исплати на име неисплаћеног прековременог рада износ од 80.720,00 динара на име умањене основице бода износ од 109.995,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2021. године до исплате, као и да на досуђени износ за тужиоца изврши уплату припадајућих доприноса и пореза по стопи, основици и висини на дан уплате, као и захтев да суд

обавезе туженог да на име неисплаћеног минулог рада на основицу исплати тужиоцу износ од 14.010,10 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2021. године до исплате, као и да на досуђени износ за тужиоца изврши уплату припадајућих доприноса и пореза по стопи, основици и висини на дан уплате, као и захтев тужиоца да суд обавезе туженог да на име неисплаћеног рада на државни и верски празник исплати тужиоцу износ од 4.995,75 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2021. године до исплате и да на досуђени износ за тужиоца изврши уплату припадајућих доприноса и пореза по стопи, основици и висини на дан уплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 105.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1530/23 од 25.05.2023. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Шиду П1 10/20202 од 23.01.2023. године у одбијајућем делу одлуке о уплати пореза (став трећи изреке) и у том делу захтева тужба је одбачена. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у одбијајућем делу (став други и четврти изреке) и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правоснажног решења другостепеног суда у ставу првом изреке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је уплата пореза надлежном органу на правоснажно досуђену увећану зараду тужиоца за рад у сменама, за период од априла 2018. године до јануара 2020. године. Одлука другостепеног суда о одбачају тужбе са овим захтевом, не одступа од схватања израженог у одлукама овог суда да се наплата пореза спроводи према правилима општег управног поступка и да редован суд није надлежан да у парничном поступку одлучује о захтеву запосленог за уплату пореза.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити ради тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У конкретном случају, тужбени захтев се односи на уплату пореза на увећану зараду по основу сменског рада, па се дозвољеност ревизије цени на основу члана 403. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1); камате, уговорне казне и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Тужба је поднета 03.02.2020. године, а вредност главног захтева на име увећане зараде за рад у сменама је 171.465,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату пореза на увећану зараду, те да вредност предмета спора у побијаном делу који се односи на главни захтев не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије из цитиране законске одредбе, то је Врховни суд оценио да ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**